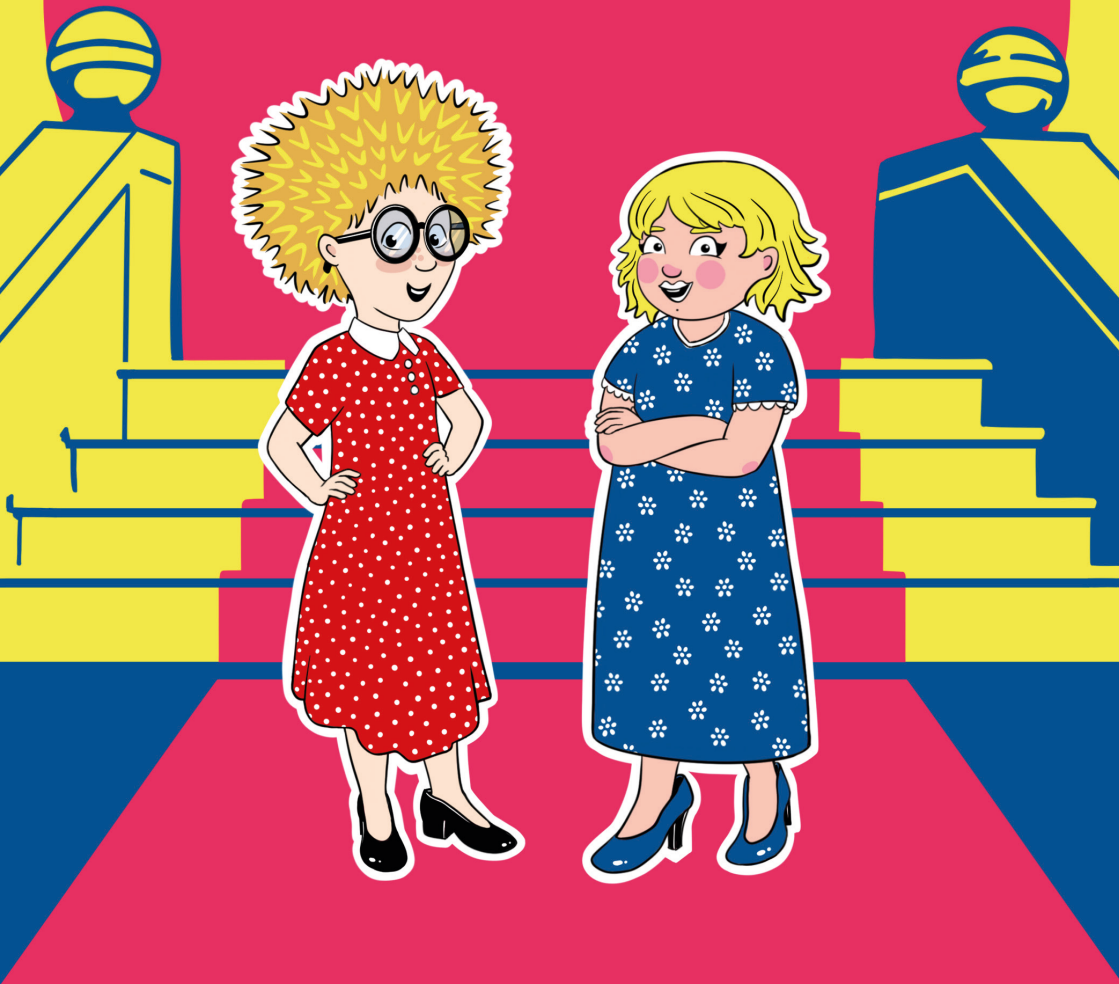

AINO BÖRN

Nataalkan ja Even seikkailut

Natalkan ja Even seikkailut

© 2025 Aino Börn

Kuvitus, taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 9789528052418

**Nataalkan
ja Even
seikkailut**

Ystävät

Noita

Yksisarvinen

Valkoisten öiden juhla

Vili

Haamu

Polkupyörä

Salainen huone

Salaisuus

Ystävät

Aikuiset kutsuvat sitä ”rakkauden ja eron” saareksi, mutta lapsille tämä on todellinen paratiisipaikka. Natalka ja Eve ajattelivat samoin. Loppujen lopuksi vain saarella tapahtuu hausimpia ja ihmeellisimpiä seikkailuja. Salaperäiset yöpymisretket vanhoilla metsäreiteillä. Ehkä suurin unelmani on lentää pienellä lentokoneella – nähdä maailma linnun näkökulmasta. Seikkailut saarella ovat unohtumattomimpia lapsille.

Päivä oli lämmin ja aurinkoinen. Linnut kiillasivat iloisesti, lentäen oksalta oksalle, ihan kuin auringossa kylpeäkseen. Kaikki näytti kirkkaalta ja iloiselta lintujen laulujen ohella.

Pihan penkillä, kaksi tyttöä puhui innostuneesti jostain korkean vanhan saarnen vieressä. Näin ne alkavat joka aamu. Ei minuuttiakaan ilman toisiaan. Natalka ja Eve ovat olleet ystäviä lapsuudesta asti, melkein kuin sisaruksia, niin he kertovat kaikille. Ja naapuri – iäkäs pariskunta, joka on tottunut näkemään heidät yhdessä – jopa sekoittaa, kumpi heistä on Natalka ja kumpi Eve.

Natalka on hauras ja pyöreäkasvoinen. Hänellä on lyhyet vaaleat hiukset ja otsatukka. Näyttää enemmän pojalta, jolla on lyhythihainen paita ja shortsit. Natalka ei pidä mekoista. Hän käyttää mekkoja vain suurina juhlapäivinä. Katoilla kiipeäminen ja pyöräily on paljon mukavampaa housuissa kuin mekossa. Natalka on kolme kuukautta Evea vanhempi, ja siksi häntä pidetään vanhempana ystävänä.

Evellä on tietysti vaikea myöntää tätä. Silti kaikki pelit, joita he pelaavat, kulkevat hänen asettamiensa sääntöjen mukaan. Tämän vuoksi tyttöystävät riitelevät.

Eve, jolla on pitkät kultaiset hiukset, on Natalkan vastakohta. Hän pitää mekkoja sekä juhlapäivinä että arkisin. Eve haluaa olla aikuisena malli, ja Natalka uskoo ystävänsä: niin se tulee olemaan. Loppujen lopuksi vain mallit voivat pukeutua kuten Eve.

Eve oli kolmevuotias, kun hän muutti saarelle isosiskonsa ja vanhempiensa kanssa. Hänen vanhempansa ovat lääkäreitä; äiti hoitaa lapsia ja aikuisia, isä eläimiä. Tytöt ystäväystyivät päiväkodissa ja ovat siitä lähtien olleet erottamattomia ystäviä.

Oma-aloitteinen, päättäväinen Natalka ja iloinen, energinen Eve täydentävät toisiaan. Tytöt ovat uteliaita ja täysin pelottomia. Molemmat yrittävät olla ensimmäisiä kaikessa. No, ilman seikkailuja se ei vain onnistu, ja tämä johtaa joskus arvaamattomiin seurauksiin.

Tyttöystävykset asuvat samalla kadulla. He pitävät itseään erittäin onnekkaina, koska heidän makuuhuoneidensa ikkunat katsovat toisiaan. Saavat kommunikoida avoimen ikkunan kautta vain, jos lähistöllä ei ole ketään, jotka kuulevat heidän salaisuutensa.

Kerran satoi koko viikon. Ystävät halusivat todella jutella, kertoa salaisuuksia. Natalka ja Eve saivat idean. Käsityöläiset päättivät tehdä oman puhelimensa. Tämä on tehtävä huolellisesti, ei hätäisesti. Ohut lanka vietiin tyhjän tulitikkurasian läpi ja liitettiin toiseen tyhjään tulitikkurasiaan.

Natalka työnsi varovasti lankarasiansa huoneensa avoimesta ikkunasta. Evelle ei onnistunut siirtää sitä ensimmäisellä kerralla. Hän halusi vetää langan nopeasti, oli liian kärsimätön aloittaakseen puhelimen testaamisen. Mutta pihan ja tien ohitettuaan lanka katkesi yhtäkkiä ja piti aloittaa alusta. Natalka tuli Evelle avuksi vapauttaen langan rullalta etukäteen, jotta se ei venyisi ja katkeaisi. Lopulta ensimmäinen työvaihe saatiin päätökseen ja ystävät voivat hengähtää helpotuksesta.

–Vau! Mutta miten hienoa, että asumme lähekkäin! sanoi Eve tanssien iloisesti.

Työn vaikea vaihe on ohitettu, mutta testisoitto on edessä. Nyt täytyy vain vetää lanka ja puhua tyhjään tulitikkulaatikoon. Ja toisessa päässä kuunnella tarkkaan.

– Kuinka mahtavaa, että asumme naapureina! Muuten ideamme ei olisi toiminut, totesi Natalka.

Koska ennen kuin veti langan, täytyi seurata tietä. Ohi kulkeva auto katkaisisi helposti venyneen ”verkon”. Mutta onneksi päivällä kaikki olivat töissä, ja vedettyään langan Eve aloitti keskustelun. Piteli laatikkoa tiukasti korvallaan ja kuunteli Natalkan vastausta. Hän piirsi jotain lasiin vapaalla kädellä ja nauroi äänekkäästi. Ulkopuolelta voisi luulla, että Eve johti orkesteria. Natalka vastasi ja nauroi myös iloisesti. Kukaan ei kuullut, mistä he puhuivat. Ystävät olivat iloisia, että pystyivät puhumaan eikä sade häirinnyt heitä. Yhteys ei katkennut, he kuulivat toisiaan. Ehkä joku tarkisti, toimiiko tällainen yhteys, mutta kaikki pidettiin salassa.

Noita

Pitkä katu, jolla ystävät asuvat, päättyy kauas kukkulan alle metsäalueen lähellä. Naapurit ovat kaikki ystävällisiä ja kohteliaita ihmisiä. Värilliset maalatut talot antavat iloisen tunnelman myös harmaan sateisella säällä.

Kaisa asuu viimeisessä talossa lähellä metsää. Hän on yksi saaren vanhimmista asukkaista. Harvoin kukaan vierailee yksinäisen vanhan naisen luona. Kerran kaunis piha oli hylätty. Hoitamaton kiipeilyköynnös, kuin hämähäkinverkko, kutoi

Natalka ja Eve ovat olleet ystäviä
päiväkodista asti.

He asuvat saarella, joka on täynnä
mysteereitä ja seikkailuja.

Ei päivää ilman seikkailua!

Päästäksen juhliin, he päättävät muuttua
lukiolaisiksi.

Seikkailun ystävät ovat pelottomia.

Eränä yönä pimeässä metsässä nuorit
tutkijat päättävät auttaa poliisia.

BoD

